

lægge Valgforsamlingen en Liste paa 5 Medlemmer, mellem hvem Valget vilde være at foretage.

Med Hensyn til, hvorledes Valget burde foretages, har Udvalgets Flertal delt sig i to Grupper, af hvilke den ene holder paa, at Valget skal foregaa i en Valgforsamling i Stiftsstaden, hvis Medlemmer skulde vælges af Stiftets læge Menighedsraadsmedlemmer og Stiftets Præster, Landets øvrige Biskopper og det teologiske Fakultet, medens den anden Gruppe foreslaar, at Afstemningen foregaa direkte ude i Menighedsraadene og blandt Præsterne, og at der skal gives Biskopperne Adgang til at erklære sig over de Ansøgere, paa hvem de fleste Stemmer er faldet.

Med Hensyn til Enkelthederne i de forskellige Forslag skal man indskrænke sig til at henvise til Udvalgets Betænkning.

Ministeriet kan give sin Tilslutning til den af det kirkelige Udvalgs Flertal udtalte Opfattelse, at der bør gives Stiftets Præster og Menigheder en virkelig og fri Valgret, saaledes at Initiativet til Kandidatopstillingen udgaar fra de valgberetigede selv, og at naar Valgets Resultat viser en overvejende Tilslutning til en enkelt Kandidat, der da ogsaa gives denne Fortrinsret ved Indstillingen til Kongen. Derimod har Ministeriet ikke kunnet slutte sig til Flertallets Forslag om, at der kun skal gives de enkelte Menigheder og Præster en indirekte Adgang til at gøre deres Mening gældende gennem Valg af Repræsentanter til en Valgforsamling, hvor der da efter Flertallets Forslag skal kunne finde en alvorlig Gennemdrøftelse af Kandidat-spørgsmaalet Sted.

Allerede en saadan „Gennemdrøftelse“ i en valgt Forsamling af et Spørgsmaal, som til syvende og sidst dog vil komme til at dreje sig om Personer, kan Ministeriet ikke finde heldig. Ved de indirekte Valg, der kendes fra det politiske Liv, nemlig til Landstinget, finder der da heller ikke — forøvrigt ligesaa lidt som ved de direkte Valg til Folketinget efter den nye Ordning af disse Valg — nogen Drøftelse Sted paa selve Valgmødet, og de samme Grunde, som har ført til at udelukke saadanne Drøftelser her, synes ogsaa at tale for at udelukke dem ved Valgmøder i Anledning af Bispevalg. Her til kommer for disse Valgs Vedkommende, at Menighedernes Deltagelse i dem, naar denne, hvad der sikkert med Rette foreslaas fra alle Sider, henlægges til Menighedsraadene, allerede i og for sig er indirekte, og at man derfor, naar man ogsaa

vilde gøre Menighedsraadens Deltagelse i Valget indirekte, yderligere vilde forflygtige Menighedernes Ret og Indflydelse paa Valget. Denne bevares derimod bedst og saa fyldigt, som det kan forlanges, ved at give hvert læg Menighedsraadsmedlem, saavel som hver Præst, en direkte Stemme ved Valget, og den rolige Drøftelse af Kandidat-spørgsmaalet, som ønskes, kan langt bedre og langt fyldigere sikres ved, at Menighedsraadsmedlemmernes Stemmer fordreres afgivne i et Menighedsraadmøde, hvor selvfølgelig saavel Sagen som Personerne kan gøres til Genstand for Drøftelse forud for Stemmegivningen, og ethvert Medlem bevarer endda efter en saadan Drøftelse sin Frihed med Hensyn til, paa hvem det ønsker at afgive sin Stemme. Hvis Valget overlades til en Valgforsamling, vil man langt mere udsætte sig for, at Forsamlingen deler sig i Grupper, hvorigennem den enkeltes Frihed til at stemme, som han ønsker det, begrænses. At der forud saavel for Præsterne som for Menighedsraadsmedlemmernes Stemmegivning ved privat Initiativ kan foranstaltes Møder, paa hvilke Kandidat-spørgsmaalet drøftes, er en ganske anden Sag. Slige Møder vil selvfølgelig kunne have deres Betydning ved at virke til Oplysning for de enkelte, men nogen bindende Virkning for dem vil de ikke kunne faa.

Angaaende Lovforslagets Enkeltheder skal Ministeriet bemærke følgende:

I Lovforslagets § 1 er opstillet den Fordring, at den, der skal kunne beskikkes som Biskop, skal have aflagt teologisk Embedseksamen ved Københavns Universitet og have været eller opfyldt Betingelserne for at blive beskikket til Præst i Folkekirken. Den sidste Del af denne Fordring følger allerede deraf, at ifølge den bestaaende Praksis skal den Mand, der beskikkes til Biskop, og som ikke i Forvejen har modtaget Præstevielser, modtage denne inden Bispevielsen, og hvad den første Del af Fordringen angaar, maa den formentlig findes betimelig efter den udvidede Adgang til Præsteembede i Folkekirken, som den nyere Lovgivning har aabnet, og som ogsaa tænkes bevarat i Fremtiden. At den teologiske Uddannelse, som en Biskop har faaet, bør søges ved Københavns Universitet, synes klart, da Biskoppens Stilling bliver som Tilsynsmand i den danske Folkekirke, og han derfor saavel i sin teologiske Uddannelse som i sin Indsigt i kirkelige Forhold i det hele bør være dansk orienteret. Skulde Forholdene udvikle sig derhen, at